

Educația fizică universitară în Europa – studiu comparativ

Nicolae-Horațiu Pop, Flavia Rusu, Ioan Pașcan

Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, Facultatea de Educație fizică și Sport

Rezumat

Conform Cartei Europene pentru Sport, prin *sport* se înțeleg toate formele de activități fizice, care, printr-o participare mai mult sau mai puțin organizată, au drept obiectiv expresia sau îmbunătățirea condiției fizice și psihice, dezvoltarea relațiilor sociale sau dobândirea unor rezultate pozitive în competițiile de toate nivelele. Legislația din România prevede că „autoritățile publice asigură condițiile necesare pentru a facilita participarea tinerilor la viața politică, socială, economică, culturală și sportivă a unei comunități.” Studiile comparative publicate în ultimii ani pe tema nivelului de fitness al studenților de la diferitele facultăți ale Universității „Babeș-Bolyai”, ce au arătat o stagnare și chiar un regres al nivelului de fitness în comparație cu standardele cerute la bacalaureat, precum și reticența tot mai evidentă și deschis exprimată a studenților față de orele de sport impuse de curricula universității, au dus la publicarea acestui articol. Comparativ, sportul universitar în alte țări europene se bazează pe alegerea activităților sportive la care studenții vor să participe de bună voie și pe o ofertă largă în ceea ce privește aceste activități. Sportul universitar este de obicei organizat în centrul (sau centrele) sportive ale respectivelor universități. Scopurile acestor activități sunt: menținerea stării de sănătate, organizarea timpului liber (activități de loisir) conform unei politici de „sport de masă” și organizării de competiții regulate pentru sportivii de performanță. Educația fizică și activitățile sportive din universitățile românești – în special din Universitatea „Babeș-Bolyai” – pot fi reorganizate astfel încât să existe tot mai puțini studenți cu scutiri medicale pe viitor.

Cuvinte cheie: educație fizică, universitar, sport, sănătate, loisir.